

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 9C/113/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412204230
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2014:5412204230.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo samosudkyňou Mgr. Zuzanou Hartelovou v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova č. 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody 175,- € a nemajetkovej ujmy 387,24 €, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobným návrhom podaným pôvodne na Okresnom súde Dolný Kubín dňa 27.09.2012, vedeným pod sp. zn. 4C/89/2012, domáhal voči žalovanej zaplata sumy 175,- € titulom majetkovej škody, sumy 387,24 € titulom nemajetkovej ujmy a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil v podstate tým, že ako oprávnený subjekt navrhol písomným podaním spísaným postupom podľa § 38 a nasl. Exekučného poriadku, zvolenému súdному exekútorovi vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníkom O. D., nar. XX.XX.XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci č. EX 470/2003. Súdny exekútor predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému Okresnému súdu Dolný Kubín a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie a udelil mu poverenie registrované pod č. XXXX XXXXXXXX. Pre obavy o právny a faktický osud pohľadávky nútene vymáhanej súdnym exekútorom, ktorému bolo naposledy udelené poverenie na vykonanie exekúcie, spísal dňa 05.10.2010 a podal postupom podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku exekučnému súdu návrh na zmenu exekútora. Očakával, že dôjde k reálnej zmene exekútora rozhodnutím súdu v zákonom stanovenej lehote, k čomu však nedošlo. S poukazom na ustanovenie § 44 ods. 7 Exekučného poriadku platného od 01.09.2005 a § 44 ods. 8 Exekučného poriadku platného od 01.12.2006, je povinnosťou súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote. Vzhľadom na to, že nedisponuje rovnopisom príslušného exekučného titulu ani rovnopisom príslušného návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý by obsahoval vyznačený dátum doručenia súdu, navrhol žalobca vykonať ako dôkaz príslušný spis exekučného súdu, ktorý obsahuje všetky podstatné listiny vysvetľujúce právne významné skutočnosti. Postup exekučného súdu hodnotí ako nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne ustanovením §

44 ods. 7 Exekučného poriadku, resp. od 01.12.2006 s § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. O všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do porušenia jeho práv a spôsobenej škody, sa dozvedel po doručení uznesenia exekučného súdu zo dňa 01.06.2011 o zmene súdneho exekútora. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom predstavuje výdavky na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému 70,- €, na udržiavanie a správu informačného systému 40,- €, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom 50,- €, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu a na publikačné výdaje spojené s ich vyhotovením, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde 15,- €. Celkovo vynaložil vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom vplyvom nesústreďenej činnosti exekučného súdu sumu 175,- €. Zároveň si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie súdu v zákonom stanovenej lehote v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietrahov nie je dostatočným zadosťučinením, vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené jeho legitímne očakávania, že správnym postupom exekučného súdu dôjde k zámene súdneho exekútora, čo bude viesť k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu riziku zániku povinného, zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a insolvenčie povinného. Náhradu nemajetkovej ujmy vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov a základných práv. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádza z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20.000,- Sk, t.j. cca 663,88 €. Ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje sumu 387,24 € s tým, že v danej veci bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 239 dní. Žalobca ďalej uviedol, že postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, žalovaná však do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagovala.

Okresný súd Dolný Kubín dňa 12.06.2013 podľa § 105 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 87 písm. b) O.s.p. danú vec postúpil Okresnému súdu Námestovo ako súdu miestne príslušnému s poukazom na to, že návrh na zmenu súdneho exekútora bol doručený Okresnému súdu Námestovo dňa 06.10.2010 a o tomto rozhodoval Okresný súd Námestovo uznesením č.k. 1Er/586/2008-28 zo dňa 01.06.2011.

Žalovaná sa k žalobnému návrhu, ktorý jej bol doručený dňa 12.11.2013 (doručenka na č.l. 58 pv) písomne nevyjadrila, odkázala len na svoje písomné vyjadrenia v iných, obdobných konaniach (č.l. 64). Súd vo veci vykonal pojednávanie dňa 27.03.2014, a to v neprítomnosti účastníkov konania a právneho zástupcu žalobcu. Žalobca osobitne predvolaný nebol, jeho právnomu zástupcovi bolo predvolanie doručené dňa 19.03.2014, rovnako ako žalovanej (doručenky na č.l. 60). Žalovaná svoju neprítomnosť ospravedlnila podaním doručeným súdu dňa 26.03.2014 z dôvodu zachovania zásady hospodárnosti konania, žalobca ani jeho právny zástupca svoju neprítomnosť neospravedlnili. Boli teda splnené podmienky § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej O.s.p.) pre vykonanie pojednávania v neprítomnosti účastníkov konania a ich pr. zástupcov.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu, a to žalobného návrhu zo dňa 17.09.2012 (č.l. 1-4), sprievodného listu k žiadosťiam o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody (č.l. 15-17), uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9NcC/435/2013 zo dňa 03.10.2013 (č.l. 56-58), ako aj ostatného obsahu spisu a exekučným spisom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 1Er/856/2008, pripojeným na základe návrhu žalobcu. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k nasledovným skutkovým záverom, ktoré nasledovne právne kvalifikoval.

Nárok žalobcu bol uplatnený na základe zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v súvislosti s tvrdeným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Námestovo v konaní sp. zn. 1Er/856/2008, spočívajúcom v oneskorenom rozhodnutí o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora.

Zo spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 1Er/856/2008 vyplýva, že žalobca ako oprávnený návrhom podaným dňa 17.06.2003 na Exekútorskom úrade Mgr. K. T. navrhol vykonanie exekúcie voči povinnej osobe O. D., A. XX, J., o vymoženie sumy 14.340,- Sk spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 14.340,- Sk od 16.03.2003 do zaplatenia, trov notára za spísanie NZ 1.296,- Sk,

trov exekúcie 500,- Sk, trov právneho zastúpenia 1.067,- Sk a trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní 1.752,- Sk, a to na základe exekučného titulu - notárskej zápisnice sp. zn. N 1433/2003, NZ 30194/2003 zo dňa 23.04.2003, vyhotovenej notárom O.. J. K. so sídlom v I.. Súdny exekútor žiadosťou sp. zn. EX 470/2003-14, doručenou Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 26.06.2003, požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd o žiadosti exekútora rozhodol dňa 26.06.2003 vydaním poverenia č. 5503 010968, ktorým v zmysle § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. poveril súdneho exekútora A.. K. T. vykonaním exekúcie. Konanie bolo na Okresnom súde Dolný Kubín vedené pod sp. zn. 7Er/266/2003. V súlade s § 18a, § 18b zákona č. 371/2004 Z.z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov došlo v danej veci k prechodu výkonu súdnictva z Okresného súdu Dolný Kubín na Okresný súd Námestovo. Od 01.01.2008 sa teda na konanie stal príslušným Okresný súd Námestovo. Návrhom zo dňa 05.10.2010, doručeným Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 06.10.2010, odstúpeným Okresnému súdu Námestovo dňa 20.10.2010, oprávnený požiadal v zmysle § 44 ods. 8 Exekučného poriadku o zmenu súdneho exekútora A.. K. T. a poverenie vykonaním exekúcie Exekútorový úrad O.. X. D., so sídlom Y. XX, I.. Uznesením č.k. 1Er/856/2008-28 zo dňa 01.06.2011 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú, túto zastavil a zároveň návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol. Proti uvedenému uzneseniu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Žiline ako súd odvolací uznesením č.k. 21CoE/5/2012-52 zo dňa 29.02.2012 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu o vyhlásení exekúcie za neprípustnú, zastavení exekúcie a zamietnutí návrhu oprávneného na zmenu exekútora, v spojení s uznesením krajského súdu, nadobudlo právoplatnosť dňa 17.04.2012.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d), ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2010 (ďalej zákon č. 514/2003 Z.z.) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1, 2 cit. zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1 cit. zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 cit. zákona v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadost'uchinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 cit. zákona výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

V zmysle čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky má každý právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci jeho orgánmi upravuje zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Pre vznik škody, resp. zodpovednosti v zmysle citovaného právneho predpisu sa vyžaduje splnenie troch základných podmienok: 1. nezákonné rozhodnutie, nezákonné zatknutie, zadržanie alebo iné pozbavenie osobnej slobody, rozhodnutie o treste alebo ochrannom opatrení, rozhodnutie o väzbe alebo nesprávny úradný postup, 2. škodu, ktorá predstavuje skutočnú škodu a ušlý zisk a 3. príčinnú súvislosť medzi, v danom prípade, nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Z ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. zároveň vyplýva, že za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote.

Podľa § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, účinného ku dňu 06.10.2010, t.j. ku dňu doručenia

žiadosti o zmenu súdneho exekútora, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Zo spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 1Er/856/2008 vyplýva, že návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora bol doručený Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 06.10.2010, Okresnému súdu Námestovo bol postúpený dňa 20.10.2010. O návrhu na zmenu súdneho exekútora bolo rozhodnuté uznesením zo dňa 01.06.2011, právoplatným, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 21CoE/5/2012-52 zo dňa 29.02.2012, dňa 17.04.2012, ktorým súd zároveň vyhlásil exekúciu za neprípustnú a túto zastavil. Vzhľadom na to, že o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote, možno konštatovať v danej veci nesprávny úradný postup exekučného súdu. Napriek tomu však súd nemal preukázané splnenie druhej podmienky vyžadovanej pre vznik zodpovednosti žalovanej podľa zákona č. 514/2003 Z.z., a to vznik škody.

V zmysle ustanovenia § 17 zákona č. 514/2003 Z.z. sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk. Škodu je potrebné chápať ako ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, je objektívne vyjadriteľná v peniazoch a je napraviteľná poskytnutím majetkového plnenia (najmä peňažného). Skutočnou škodou je ujma, ktorá znamená zničenie, stratu, zmenšenie, zníženie či iné znehodnotenie existujúceho majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou, a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, ktoré treba vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu (pokiaľ je možné). Ušlý zisk predstavuje zmarený majetkový prospech (prekazené zväčšenie alebo budúce rozmnoženie majetku poškodeného), ktorý bolo možné očakávať s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, no nenastalo v dôsledku škodnej udalosti.

V danom prípade nebolo žalobcom preukázané, že by nerozhodnutie o zmene súdneho exekútora malo za následok zmenšenie majetku žalobcu, ktorého náhrady sa v konaní domáha. I keď nedodržanie lehoty určenej zákonom je procesný postup priečiaci sa zákonu, nemožno prehliadať, že tento postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z.z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku účastníka konania, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobené práve a len týmto postupom. Žalobca však v tomto smere, napriek riadnemu poučeniu súdom o dôkaznej povinnosti podľa § 120 ods. 4 O.s.p., nepredložil, ale ani neoznačil, žiadne dôkazy, ktoré by podporovali záver, že práve v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdu v súvislosti s rozhodovaním o jeho návrhu utrpel konkrétne vyčísliteľnú a preukázateľnú majetkovú škodu, či ujmu nemajetkového charakteru. Žalobcom vyčíslené náklady spojené s činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej, ktoré vyčíslil paušálne vo výške 70,- € ako výdavky na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému, vo výške 40,- € na udržiavanie a správu informačného systému, vo výške 50,- € na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom a vo výške 15,- € na administratívne spracovanie textov urgencií exekučnému súdu, publikačné výdaje súvisiace s vyhotovením urgencií, poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania, totiž nie je možné považovať za preukázateľnú škodu, ktorá by znamenala zmenšenie, zníženie či iné znehodnotenie existujúceho majetkového stavu poškodeného. Žalobca nepreukázal, ani bližšie nešpecifikoval, ako dospel k výške paušálnych nákladov na správu pohľadávky voči povinnému a ako tieto výdavky súvisia s nesprávnym úradným postupom súdu. Žalobcom neboli preukázané výkony zamestnancov, ktorí mali pomocou informačného systému spravovať uvedenú pohľadávku, v čom tieto výkony spočívali, rovnako nepreukázal, že by v exekučnom konaní boli vyhotovené a súdu zaslané urgencie či žiadosti o podanie informácie, keďže v exekučnom spise sa takéto podania žalobcu nenachádzajú. Pokiaľ ide o správu pohľadávky žalobcu, je zrejme, že pohľadávky žalobcu nie sú evidované v osobitných informačných systémoch (t.j. 1 pohľadávka = 1 informačný systém), a teda udržiavanie a správa informačného systému sa týka všetkých pohľadávok evidovaných v tomto systéme, nielen pohľadávky uplatnenej v danom exekučnom konaní. Je teda zrejme, že bez ohľadu na existenciu či neexistenciu pohľadávky uplatnenej v predmetnom exekučnom konaní, musí žalobca vynakladať náklady na vedenie informačného systému vzhľadom na svoje ostatné pohľadávky. Rovnako je logický predpoklad, že pohľadávku uplatnenú v predmetnom exekučnom konaní, by žalobca viedol aj v prípade rozhodnutia o návrhu na zmenu exekútora v zákonom stanovenej lehote. Samotné vydanie rozhodnutia po zákonom stanovenej lehote teda samo osebe nemá vplyv na náklady vynakladané žalobcom na informačný systém. V súvislosti s uplatneným nárokom žalobcu súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že samotné nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora nemôže viesť k vzniku škody, nakoľko pôvodný exekútor je v zmysle zákona č. 233/1995 Z.z. nielen oprávnený ale i povinný postarať sa o vykonanie exekúcie. Pokiaľ teda nedôjde k zmene exekútora, je pôvodný exekútor povinný riadne a včas vykonávať všetky úkony potrebné pre vykonanie exekúcie.

Pre vznik zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú oneskoreným rozhodnutím o návrhu na zmenu súdneho exekútora v dôsledku nečinnosti či nesprávneho postupu exekútora by žalobca musel preukázať, že práve a len v dôsledku nečinnosti tohto pôvodného exekútora mu vznikla škoda, ktorú skutočnosť žalobca nepreukázal. V takom prípade by ale bola zároveň daná zodpovednosť pôvodného súdneho exekútora.

Na základe uvedeného potom dospel súd k záveru, že v konaní nebolo preukázané, že by nesprávnym úradným postupom súdu došlo k spôsobeniu škody na majetku žalobcu. Žalobca však nielen vo vzťahu k majetkovej škode, ale ani vo vzťahu k požadovanej náhrade nemajetkovej ujmy nepreukázal žiaden nepriaznivý dopad (ujmu) na jeho právne postavenie ako veriteľa pohľadávky voči povinnej v dôsledku oneskoreného rozhodnutia súdu, resp. v dôsledku nerozhodnutia súdu o návrhu na zmenu exekútora. V žalobe síce žalobca poukázal na určité riziká vo vzťahu k povinnému (riziko zániku povinného, jeho insolvenca, riziko zmarenia účelu konania pre stretnutie kontaktu s povinným), no nijako netvrdil ani nepreukázal, že k takýmto následkom aj skutočne došlo, keď exekúcia bola vyhlásená za neprípustnú a následne zastavená pre nespôsobilosť notárskej zápisnice byť exekučným titulom, ktorá bola vyvolaná predovšetkým zavinením oprávneného, vzhľadom na spôsob a postup uzavretia zmluvy o úvere s povinným, ako aj následný postup pri spísaní predmetnej notárskej zápisnice (zastúpenie povinného právnym zástupcom určeným v zmluve o úvere, ktorý navyše bol zmluvným partnerom oprávneného). V tejto súvislosti súd poukazuje na základný princíp práva, a to, že z nepráva nemôže vzniknúť právo. Keďže podmienky vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. sú stanovené kumulatívne a v prípade nesplnenia čo i len jednej z nich nie je táto zodpovednosť daná, dospel súd k záveru, že v dôsledku nepreukázania jednak nesprávneho úradného postupu a jednak vzniku škody namietaným nesprávnym úradným postupom nie je možné návrhu žalobcu vyhovieť, preto návrh žalobcu ako nedôvodný zamietol.

Pokiaľ ide o námietku žalovanej vo vzťahu k predbežnému prerokovaniu nárokov v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., súd mal z vlastnej rozhodovacej činnosti vedomosť o tom, že žalobca pred začatím súdneho konania podal na Ministerstve spravodlivosti viaceré žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ako to je zrejmé aj z kópie sprievodného listu k žiadostiam o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody (č.l. 15-17), ktorý bol žalovanej doručený dňa 25.05.2012. Samotná žalovaná ani v iných konaniach nepoprela uplatnenie konkrétneho nároku, s tým, že nemôže jednoznačne potvrdiť, a teda ani vyvrátiť (pozn. súdu), že jednotlivé uplatnené nároky boli aj predmetom doručených žiadostí o predbežné prerokovanie. I keď žalobný návrh v tejto veci bol žalobcom podaný skôr, ako uplynula lehota 6 mesiacov od podania najneskoršej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku, vzhľadom na neuspokojenie nárokov do 6 mesiacov od podania žiadosti, ktorá uplynula počas súdneho konania, bolo zrejmé, že žalovaná neuznala nárok žalobcu. Vzhľadom na uvedené potom súd nezistil dôvody, ktoré by bránili preskúmaniu uplatneného nároku v súdnom konaní. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Úspešným účastníkom konania bola žalovaná, preto by jej patrilo právo na náhradu trov konania. I keď žalovaná vo vyjadrení k žalobnému návrhu žiadala priznať náhradu trov konania, tieto nevyčíslila, keď zo spisu zároveň nevyplýva, že by žalovanej v súvislosti s predmetným konaním nejaké trovy boli vznikli, preto jej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Námestovo ku Krajskému súdu v Žiline.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

V prípade, že nebude splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z.).